

**Prof. dr hab. inż.
Eugeniusz Świtoński**

Profesor doktor habilitowany inżynier Eugeniusz Świtoński urodził się 7 sierpnia 1940 roku w Drohiczynie. W 1963 roku ukończył Politechnikę Poznańską i w tym samym roku podjął pracę zawodową na Politechnice Śląskiej, z którą jest związany zawodowo do dnia dzisiejszego. W 1970 roku uzyskał stopień naukowy doktora, a w 1980 roku doktora habilitowanego. Obie rozprawy, doktorska i habilitacyjna, zostały wyróżnione przez Radę Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej oraz nagrodzone przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Profesor Eugeniusz Świtoński został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Katedrze Mechaniki Technicznej Politechniki Śląskiej w 1991 roku. Tytuł naukowy profesora uzyskał w 1995 roku, a po zaledwie czterech latach został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego. Od 1991 do 2013 roku kierował Katedrą Mechaniki Stosowanej, a następnie został dyrektorem Instytutu Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, którym kieruje do chwili obecnej. Jest inicjatorem powstania i założycielem Centrum Technologii Bezpieczeństwa i Obronności Politechniki Śląskiej, a w latach 2010-2013 był jego Dyrektorem.

Profesor Eugeniusz Świtoński jest znanym i cenionym nauczycielem akademickim, prowadzącym bardzo szeroką działalność dydaktyczną z zakresu przedmiotów ściśle związanych z obszarami Jego działalności naukowej, tj. mechaniką teoretyczną i doświadczalną, mechatroniką, a także biomechaniką. Szczególne osiągnięcia Profesora dotyczą kształcenia i promowania kadry inżynierskiej. Był promotorem ponad 200 prac dyplomowych, realizowanych również poza Politechniką Śląską, współpracował m.in. z Politechniką Rzeszowską, Akademią Górniczo-Hutniczą, czy też Politechniką Lubelską. Potwierdzeniem aktywności dydaktycznej Profesora są opracowane przez Niego podręczniki akademickie i skrypty, które dokumentują Jego obszerną działalność badawczą. Profesor Eugeniusz Świtoński to także wybitny pracownik naukowy, działający w bardzo ważnych obszarach wiedzy, ściśle związanych z cywilizacyjną podstawą funkcjonowania współczesnego społeczeństwa, odnoszącą się do zagadnień mechaniki ośrodków ciągłych, budowy maszyn, głównie stateczności i dynamiki maszyn, mechatroniki i bioinżynierii. Jest także autorem i koordynatorem metodyki modelowania i optymalizacji cech dynamicznych mechatronicznych układów napędowych pojazdów specjalnych, z zastosowaniem nowatorskich teorii modelowania i metod numerycznych.

Na uwagę zasługują nowatorskie badania naukowe dotyczące biomechanizmów, a szczególnie modelowania lokomocji i oceny stanu obciążenia narządów ruchu człowieka pod kątem eliminacji urazów. Wymieniona metodyka posiada szerokie walory poznawcze i aplikacyjne, poprzez jej praktyczną weryfikację. Aktywna działalność naukowa prof. Eugeniusza Świtońskiego została udokumentowana dużym dorobkiem publikacyjnym, obejmującym 23 podręczniki akademickie i monografie oraz ponad 300 artykułów naukowych, z których znaczna liczba znalazła się w renomowanych czasopismach, również tych znajdujących się na tzw. liście filadelfijskiej. Staż naukowy w Wojskowej Akademii Technicznej w 1970 roku oraz późniejsza współpraca z prof. Janem Szmelterem stały się podstawą badań dotyczących stosowania i rozwoju metod numerycznych w analizie stereomechanicznej konstrukcji maszynowych. Doświadczenia zdobyte podczas stażu naukowego pozwoliły Profesorowi Świtońskiemu na wprowadzenie metody elementów skończonych do dyskretyzacji ośrodka oraz przyczyniły się do zastosowania metody całkowania krokowego (metoda kolokacji) przy rozpatrywaniu zagadnień dynamicznych. Metodę tę Profesor zastosował, między innymi, do analizy stereomechanicznej prasy, analizy stanu naprężenia elementów wielkiego pieca, oporowych walców składnych oraz korpusów obrabiarek. Były to pierwsze próby zastosowania metody elementów skończonych w projektowaniu maszyn na Politechnice Śląskiej.

Profesor Eugeniusz Świtoński jest wybitnym naukowcem, o szerokich zainteresowaniach, o czym świadczą prowadzone przez Niego badania naukowe. Dotyczą zagadnień dynamicznych mechaniki ośrodków ciągłych i zastosowania metod numerycznych w analizie stereomechanicznej konstrukcji maszynowych oraz biomechaniki i sprzętu medycznego. Jego prace wy wpływają z autentycznych potrzeb przemysłu, a wyniki badań znalazły wiele praktycznych zastosowań.

Za wybitne osiągnięcia naukowe i organizacyjne oraz promowanie młodej kadry naukowej otrzymał indywidualną Nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za całokształt dorobku (2010 rok) oraz został uhonorowany wieloma nagrodami i wyróżnieniami, takimi jak: nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, kilkanaście nagród Rektora Politechniki Śląskiej oraz wiele nagród i odznaczeń przyznanych przez uczelnie krajowe i zagraniczne. W 2007 roku Senat Politechniki Rzeszowskiej nadał Profesorowi Eugeniuszowi Świtońskiemu tytuł Doktora Honoris Causa. Tę godność otrzymał również w swojej macierzystej uczelni – Politechnice Śląskiej, w Politechnice Lubelskiej oraz w Akademii Górniczo-Hutniczej.